

Sygn. akt IV P-Pm 143/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Szwałt
Protokolant:	Dorota Korzec

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2019 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z powództwa **Przedsiębiorstwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w (...)**

przeciwko (...)

o zapłatę

I zasądza od pozwanego (...) na rzecz powoda Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) kwotę 38 613 zł 27 gr (słownie: trzydzieści osiem tysięcy sześćset trzynaście złotych 27/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 stycznia 2019r. do dnia zapłaty

II w pozostałym zakresie powództwo oddala

III zasądza od pozwanego (...) na rzecz powoda Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) kwotę 7 396 zł (słownie: siedem tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt sześć złotych) – tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Szwałt

Sygn. akt IV P 143/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 5 grudnia 2019 r.

Powód Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) w pozwie przeciwko pozwanemu (...) wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 39 902 zł 37 gr. Z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 stycznia 2019 r. do dnia zapłaty. Wniósł także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że pozwany w okresie od października 2016 r. do grudnia 2017 r. pobierał wynagrodzenie w kwocie wyższej niż wynikało to z obowiązującej umowy o pracę.

W związku z tym żądaniem Sąd w dniu 18 kwietnia 2019 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany (...) w sprzeciwie od nakazu zapłaty zaskarżył w całości ten nakaz zarzucając przedawnienie roszczenia powoda oraz brak podstawy faktycznej i prawnej żądania pozwu. Zgłosił również żądanie zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych.

Bezspornym jest, że różnica pomiędzy kwotą wynikającą z angażu pozwanego a kwotą rzeczywiście przez niego pobraną w okresie październik 2016 r. – grudzień 2017 r. wynosi 39 902 zł 37 gr.

Bezspornym jest także, że gdyby zastosować od 1 lipca 2017 r. przepisy ustawy o zasadach kształtowania wynagrodzeń osób kierujących niektórymi spółkami pozwany w okresie od lipca 2017 r. do grudnia 2017 r. powinien otrzymać wyższe wynagrodzenie niż to, które wynikało w kwocie 1289 zł 10 gr.

Bezspornym jest ponadto, że jedynym podmiotem uprawnionym do wykonywania praw udziałowych w powodowej spółce jest Burmistrz (...) (...).

Jako bezsporne należy wreszcie przyjąć, że powodowa spółka spełniała kryteria przewidziane w art. 4 ust. 2 pkt 2) ustawy o zasadach kształtowania wynagrodzeń osób kierujących niektórymi spółkami z dnia 9 czerwca 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 1202, z późn. zm.) w zakresie ustalania wynagrodzenia członka organu zarządzającego.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Pozwany (...) był zatrudniony u powoda Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) w okresie od 8 maja 2015 r. do 9 lutego 2018 r. na stanowisku Prezesa Zarządu za wynagrodzeniem 8 500 zł miesięcznie.

W październiku 2016 r. pozwany wydał polecenie D. K. w sprawie podwyższenia mu wynagrodzenia od września 2016 r. Tłumaczył to tym, że weszła w życie ustawa i dlatego powinna mieć miejsce podwyżka. D. K. zapytała go o uchwałę rady nadzorczej w tym zakresie, a on odpowiedział, że będzie w terminie późniejszym. Rada nadzorcza o podwyżce wynagrodzenia pozwanego dowiedziała się w styczniu 2018 r. na przełomie grudnia 2017 r. i stycznia 2018 r. P. P. będący członkiem rady nadzorczej pozwanego zauważył, że z oświadczenia majątkowego pozwanego wynika, że deklarowane przez niego wynagrodzenie jest wyższe niż wynikało z umowy o pracę.

We wrześniu 2016 r. pozwany był u Burmistrza (...) (...) (...) w sprawie „nowej ustawy kominowej” i burmistrz wyraził zgodę, aby na nowo uregulować wynagrodzenie pozwanego. Do urzędu gminy wpłynęło pismo zawierające projekt uchwały w sprawie wynagrodzenia zarządu. Na żadnym posiedzeniu walnego zgromadzenia spółki nie został przedstawiony projekt uchwały w sprawie wynagradzania zarządu. Burmistrz wiedział, że pozwany przyznał sobie wyższe wynagrodzenie i dowiedział się o tym od rady nadzorczej. Nie zaakceptował tej podwyżki i zobowiązał radę nadzorczą do tego, aby pozwany zwrócił pobrane wynagrodzenie.

W roku 2015 powodowa spółka odnotowała zysk w wysokości 260 461 zł 15 gr, w roku 2016 powodowa spółka odnotowała zysk w kwocie 14 854 zł 93 gr., natomiast w roku 2017 odnotowała ona stratę w kwocie 351 605 zł 54 gr.

Dowód: akta osobowe pozwanego, zeznania świadków: S. P., P. P., J. R., D. K., rachunek zysków i strat.

Sąd dał wiarę dokumentom prywatnym, bowiem nie budziły one wątpliwości stron.

Sąd oparł się na zeznaniach świadków, bowiem brak jest w nich sprzeczności i wzajemnie się potwierdzają. Sąd ocenił, że świadek J. R. uzyskał wiadomość o pobieraniu przez pozwanego wyższego wynagrodzenia w styczniu 2018 r. Zeznania tego świadka, w których twierdził on, że było to w styczniu 2017 r. Sąd nie uznał za sprzeczne z zeznaniami pozostałych świadków, bowiem J. R. zeznał, że dowiedział się o tym od rady nadzorczej. Sąd ustalił, że rada nadzorcza wiedzę w tym zakresie powzięła w styczniu 2018 r. Zresztą na dodatkowe pytanie świadek ten zeznał, że nie wyklucza, iż dowiedział się o tym na początku 2018 r.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego, bowiem zawarta jest w nich zasadnicza sprzeczność. Pozwany twierdzi (01:38:36), że cały czas, gdy pobierał wynagrodzenie wg nowych zasad miał świadomość, że uchwała walnego

zgromadzenia jest tylko, że burmistrz mu jej nie dostarczył. W innym fragmencie zeznań (01:09:40) pozwany twierdzi, że na spotkaniu przed świętami Bożego Narodzenia w 2016 r. zapytał burmistrza, co się dzieje z uchwałą, a burmistrz odpowiedział mu, że wszystko jest procedowane. Pozwany zeznał także (01:10:42 i 01:12:16), że następnym razem poruszy sprawę uchwały z burmistrzem na walnym zgromadzeniu w czerwcu 2017 r., a burmistrz powiedział mu, że do porządku tego walnego zgromadzenia nie mogą wprowadzić procedowania nad tą uchwałą i że dostarczy uchwałę, która powinna być podpisana w 2016 r.

W art. 4 ustawy o zasadach kształtowania wynagrodzeń osób kierujących niektórymi spółkami z dnia 9 czerwca 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 1202, z późn. zm.) przewidziany jest przepis o następującej treści:

„1. Projekt uchwały w sprawie zasad kształtowania wynagrodzeń członków organu zarządzającego oraz projekt uchwały w sprawie kształtowania wynagrodzeń członków organu zarządzającego, zwane dalej „uchwałami w sprawie wynagrodzeń”, przewidują, że wynagrodzenie całkowite członka organu zarządzającego składa się z części stałej, stanowiącej wynagrodzenie miesięczne podstawowe, określonej kwotowo, oraz części zmiennej, stanowiącej wynagrodzenie uzupełniające za rok obrotowy spółki.

2. Część stałą wynagrodzenia członka organu zarządzającego ustala się z uwzględnieniem skali działalności spółki, w szczególności wartości jej aktywów, osiąganych przychodów i wielkości zatrudnienia, w wysokości:

1) od jednokrotności do trzykrotności podstawy wymiaru - dla spółki, która w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniła przynajmniej dwie poniższe przesłanki:

a) zatrudniała średniorocznie do 10 pracowników,

b) osiągnęła roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych niższy niż równowartość w złotych 2 milionów euro,

c) sumy aktywów jej bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat były niższe niż równowartość w złotych 2 milionów euro;

2) od dwukrotności do czterokrotności podstawy wymiaru - dla spółki, która w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniła przynajmniej dwie poniższe przesłanki:

a) zatrudniała średniorocznie co najmniej 11 pracowników,

b) osiągnęła roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych stanowiący co najmniej równowartość w złotych 2 milionów euro,

c) sumy aktywów jej bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat stanowiły co najmniej równowartość w złotych 2 milionów euro;

3) od trzykrotności do pięciokrotności podstawy wymiaru - dla spółki, która w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniła przynajmniej dwie poniższe przesłanki:

a) zatrudniała średniorocznie co najmniej 51 pracowników,

b) osiągnęła roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych wyższy niż równowartość w złotych 10 milionów euro,

c) sumy aktywów jej bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat były wyższe niż równowartość w złotych 10 milionów euro;

4) od czterokrotności do ośmiokrotności podstawy wymiaru - dla spółki, która w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniła przynajmniej dwie poniższe przesłanki:

- a)** zatrudniała średniorocznie co najmniej 251 pracowników,
- b)** osiągnęła roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych wyższy niż równowartość w złotych 50 milionów euro,
- c)** sumy aktywów jej bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat były wyższe niż równowartość w złotych 43 milionów euro;
- 5)** od siedmiokrotności do piętnastokrotności podstawy wymiaru - dla spółki, która w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniła przynajmniej dwie poniższe przesłanki:

- a)** zatrudniała średniorocznie co najmniej (...) pracowników,
- b)** osiągnęła roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych wyższy niż równowartość w złotych 250 milionów euro,
- c)** sumy aktywów jej bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat były wyższe niż równowartość w złotych 215 milionów euro

- przy czym wyrażone w euro wielkości, o których mowa w pkt 1-5, przelicza się na złote według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu danego roku obrotowego.

3. Projekt uchwały w sprawie zasad kształtowania wynagrodzeń członków organu zarządzającego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1, może przewidywać inną wysokość części stałej wynagrodzenia członka organu zarządzającego niż określona zgodnie z ust. 2, jeżeli przemawiają za tym wyjątkowe okoliczności dotyczące spółki albo rynku, na którym ona działa, w szczególności jeżeli spółka:

- 1)** realizuje program konsolidacji spółek należących do jej grupy kapitałowej, prowadzący do znaczącej zmiany struktury jej aktywów lub przychodów,
- 2)** realizuje program inwestycyjny znacząco przekraczający wartość jej aktywów trwałych,
- 3)** realizuje program restrukturyzacji, o co najmniej 3-letnim horyzoncie czasowym, prowadzącym do znaczącej zmiany struktury aktywów lub przychodów spółki,
- 4)** ma siedzibę za granicą Rzeczypospolitej Polskiej lub zasady jej działalności określa wiążąca Rzeczpospolitą Polską umowa międzynarodowa,
- 5)** funkcjonuje krócej niż rok,

6) została utworzona w celu realizacji projektu, w szczególności z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub niepodlegających zwrotowi środków z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) lub środków pochodzących z innych źródeł zagranicznych niepodlegających zwrotowi

- przy czym w przypadku oddania głosów za uchwałą ustalającą wysokość części stałej wynagrodzenia członka organu zarządzającego w wyższej wysokości niż określona zgodnie z ust. 2 podmiot uprawniony do wykonywania praw udziałowych sporządza pisemne uzasadnienie i publikuje je na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.

4. Przy ustalaniu części stałej wynagrodzenia członka organu zarządzającego:

1)

spółek będących spółkami publicznymi - przepis ust. 3 stosuje się, z tym że ustalenie części stałej wynagrodzenia członka organu zarządzającego w innej wysokości niż określona zgodnie z ust. 2 wymaga uprzedniego przeprowadzenia porównania tak ustalonego wynagrodzenia z wysokością wynagrodzeń członków organów zarządzających spółek publicznych o podobnej skali lub przedmiocie działalności, a wyniki porównania przedstawia się w pisemnym uzasadnieniu uchwały, o której mowa w ust. 3;

2)

podmiotów, których przeważający przedmiot działalności gospodarczej polega na zarządzaniu aktywami podmiotów trzecich - uwzględnia się wyłącznie przesłankę sumy aktywów bilansu, przy czym przez aktywa rozumie się również aktywa powierzone w zarządzanie.

5. Część zmienna wynagrodzenia członka organu zarządzającego, stanowiąca wynagrodzenie uzupełniające za rok obrotowy spółki, uzależniona jest od poziomu realizacji celów zarządczych. Wagi celów zarządczych, a także obiektywne i mierzalne kryteria ich realizacji i rozliczania są ustalane dla poszczególnych lub wszystkich członków organu zarządzającego. W przypadku spółek realizujących misję publiczną albo spółek realizujących zadania publiczne przy określeniu celów zarządczych, ich wagi oraz kryteriów ich realizacji i rozliczania uwzględnia się także stopień realizacji misji publicznej albo stopień realizacji zadań publicznych, w okresie stanowiącym podstawę ustalenia wynagrodzenia uzupełniającego. Część zmienna wynagrodzenia w spółce nie może przekroczyć 50%, a w spółkach publicznych oraz innych, o których mowa w ust. 2 pkt 5, 100% wynagrodzenia podstawowego członka organu zarządzającego w poprzednim roku obrotowym.

6. Cele zarządcze, o których mowa w ust. 5, mogą stanowić w szczególności:

1) wzrost zysku netto albo zysku przed pomniejszeniem o odsetki, podatki i amortyzację albo dodatnia zmiana tempa wzrostu jednego z tych wyników;

2) osiągnięcie albo zmiana wielkości produkcji albo sprzedaży;

3) wartość przychodów, w szczególności ze sprzedaży, z działalności operacyjnej, z pozostałej działalności operacyjnej lub finansowej;

4) zmniejszenie strat, obniżenie kosztów zarządu lub kosztów prowadzonej działalności;

5) realizacja strategii lub planu restrukturyzacji;

6) osiągnięcie albo zmiana określonych wskaźników, w szczególności rentowności, płynności finansowej, efektywności zarządzania lub wypłacalności;

7) realizacja inwestycji, z uwzględnieniem w szczególności skali, stopy zwrotu, innowacyjności, terminowości realizacji;

8) zmiana pozycji rynkowej spółki, liczonej jako udział w rynku lub według innych kryteriów lub relacji z kontrahentami oznaczonymi jako kluczowi według określonych kryteriów;

9) realizacja prowadzonej polityki kadrowej i wzrost zaangażowania pracowników.

7. Dla spółek będących przedsiębiorcami dominującymi, w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2019 r. poz. 369, 1571 i 1667), sporządzających skonsolidowane sprawozdania finansowe na podstawie przepisów o rachunkowości, uwzględnienie skali działalności spółki, o której mowa w ust. 2, oraz cele, o których mowa w ust. 6, przyjmuje się dla spółki dominującej i podmiotów od niej zależnych wszystkich szczebli w taki sposób, jakby grupa kapitałowa stanowiła jeden podmiot. W każdym przypadku

jako odrębny cel, warunkujący możliwość otrzymania części zmiennej wynagrodzenia, stanowiącej wynagrodzenie uzupełniające za rok obrotowy spółki, określa się:

1) ukształtowanie i stosowanie zasad wynagradzania członków organów zarządzających i nadzorczych podmiotów zależnych odpowiadających zasadom określonym w ustawie;

2) realizację obowiązków, o których mowa w art. 17-20, art. 22 i art. 23 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym.

8. Projekty uchwał w sprawie wynagrodzeń wyznaczają cele zarządcze, wagi tych celów, a także obiektywne i mierzalne kryteria ich realizacji i rozliczania. Projekt uchwały w sprawie zasad kształtowania wynagrodzeń członków organu zarządzającego może ponadto przewidywać, że uszczegółowienia celów, wag i kryteriów, o których mowa w zdaniu pierwszym, dokona organ lub podmiot określający wynagrodzenie członka organu zarządzającego i zawierający z tym członkiem umowę o świadczenie usług zarządzania.

9. Projekty uchwał w sprawie wynagrodzeń zawierają postanowienia przewidujące, że wynagrodzenie uzupełniające członka organu zarządzającego, o którym mowa w ust. 5, przysługuje po zatwierdzeniu sprawozdania zarządu z działalności spółki oraz sprawozdania finansowego spółki za ubiegły rok obrotowy oraz udzieleniu temu członkowi organu zarządzającego absolutorium z wykonania przez niego obowiązków przez walne zgromadzenie.”

Przepis zawarty w art. 5 tej ustawy stwierdza:

„1. Projekty uchwał w sprawie wynagrodzeń przewidują, że:

1) z członkiem organu zarządzającego spółka zawiera umowę o świadczenie usług zarządzania na czas pełnienia funkcji, z obowiązkiem świadczenia osobistego takiego członka, bez względu na to, czy działa on w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej;

2) istnieje możliwość wypowiedzenia przez spółkę umowy, o której mowa w pkt 1, przy czym umowa ta może określać różne terminy wypowiedzenia, zależne od okresu jej wykonywania, jednak nie dłuższe niż 3 miesiące, jak też może przewidywać, że termin wypowiedzenia upływa z końcem miesiąca kalendarzowego;

3) członek organu zarządzającego nie będzie pobierał wynagrodzenia z tytułu pełnienia funkcji członka organu w podmiotach zależnych od spółki w ramach grupy kapitałowej w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów;

4) umowa, o której mowa w pkt 1, zawiera obowiązek informowania przez członka organu zarządzającego o zamiarze pełnienia funkcji w organach innej spółki handlowej, nabyciu w niej akcji oraz może przewidywać zakaz pełnienia funkcji w organach jakiegokolwiek innej spółki handlowej lub wprowadzać inne ograniczenia dotyczące działalności członka organu zarządzającego.

2. Projekty uchwał w sprawie wynagrodzeń mogą także określać w szczególności:

1) uprawnienia członków organu zarządzającego do korzystania z określonych urządzeń technicznych oraz zasobów stanowiących mienie spółki;

2) wysokość odprawy dla członków organu zarządzającego, o której mowa w art. 7;

3) wysokość i warunki przyznania członkom organu zarządzającego odszkodowania z tytułu zakazu konkurencji, o którym mowa w art. 8;

4) w jakiej części wypłata wynagrodzenia uzupełniającego jest uzależniona od terminu, nie dłuższego niż 36 miesięcy, i warunków, w szczególności powodujących utratę prawa do otrzymania wynagrodzenia uzupełniającego w całości

albo w części, jeżeli w oznaczonym w umowie terminie zajdą okoliczności mające wpływ na realizację określonych w umowie celów zarządczych.”

Z kolei art. 21 cytowanej ustawy przewiduje, że:

„1. Podmiot uprawniony do wykonywania praw udziałowych jest obowiązany podjąć działania mające na celu ukształtowanie i stosowanie w spółce zasad wynagradzania członków organu zarządzającego i członków organu nadzorczego, określonych niniejszą ustawą, najpóźniej do dnia zwyczajnego walnego zgromadzenia, którego przedmiotem będzie rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania zarządu z działalności spółki oraz sprawozdania finansowego za rok obrotowy rozpoczynający się w 2016 r.

2. Podmiot uprawniony do wykonywania praw udziałowych w spółce, o której mowa w art. 11 ust. 1, inny niż minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa, w terminie 3 miesięcy od dnia odbycia zwyczajnego walnego zgromadzenia, o którym mowa w ust. 1, informację w sprawie realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 2.”

Z przytoczonych przepisów wynika, że do 30 czerwca 2017 r. w spółkach podlegających przepisom tej ustawy powinny być ustalone warunki wynagradzania i świadczenia usług członków organów zarządzającego, w tym prezesa zarządu zgodne z tą ustawą.

W powodowym przedsiębiorstwie zatem do 30 czerwca 2017 r. wynagrodzenie pozwanego powinno być ukształtowane zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 2), a więc w wysokości od dwukrotności do czterokrotności podstawy wymiaru. Aby tak się stało niezbędna była w tym zakresie uchwała walnego zgromadzenia powodowej spółki. Z zebranych dowodów wynika, że taka uchwała nigdy nie zapadła odnośnie wynagrodzenia pozwanego. Pomimo to, pozwany polecił wypłatę sobie wynagrodzenia za pracę wg zasad określonych w tej ustawie, przy czym przyjął, że będzie to 3 krotność podstawy wymiaru. W związku z tym, uzyskał wynagrodzenie znacznie przewyższające to, które było określone w jego angażu. Takie działanie pozwanego, zdaniem Sądu, było nieuprawnione. Omawiana ustawa nie przewiduje automatyzmu prawnego w zakresie kształtowania wynagrodzenia członków organu zarządzającego, lecz uzależniała je od stosownej uchwały walnego zgromadzenia. Dodać należy, że następnie organ reprezentujący właściciela wobec członka zarządu tj. rada nadzorcza powinien wyrazić wolę walnego zgromadzenia w stosownej umowie. Sąd zauważa, że w przypadku pozwanego nie było także oświadczenia woli rady nadzorczej w zakresie ukształtowania jego wynagrodzenia.

Zdaniem Sądu pozwany nakazując podległej sobie pracownicy wypłatę zawyżonego w stosunku do angażu wynagrodzenia wyczerpał dyspozycję art. 122 kp., z którego wynika, że jeżeli pracownik umyślnie wyrządził szkodę, jest zobowiązany do jej naprawienia w pełnej wysokości. Należy powołać, w tym miejscu, wyrok Sądu Najwyższego z 19 października 2007 r. w sprawie II PK 74/07, z którego wynika, że pracownik wykonujący swoje obowiązki pracownicze i równocześnie podejmujący czynności w imieniu i na rzecz pracodawcy jako osoba zarządzająca (art. 3[1] § 1 KP), który przyznaje sobie a następnie pobiera nienależne świadczenie ze stosunku pracy, ponosi odpowiedzialność na podstawie przepisów działu V Kodeksu pracy, a nie na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu.

W wyroku tym Sąd Najwyższy stwierdził, że roszczenia wywodzone z bezpodstawnego wzbogacenia mają charakter subsydiarny uzależniający ich dochodzenie od braku możliwości realizacji na innej podstawie prawnej. Przepisy o bezpodstawnym wzbogaceniu mogą mieć zastosowanie tylko wówczas, gdy pracownik otrzyma nienależne świadczenie ze stosunku pracy, ale przyznanie świadczenia nie następuje w skutek nienależytego wykonywania przez niego obowiązków pracowniczych, lecz w wyniku działania innych osób.

Zdaniem Sądu Rejonowego pozwany w sposób umyślny wyrządził szkodę powodowi. Sąd Rejonowy nie ma wątpliwości, że pozwany jako prezes zarządu wydając polecenie podwyższenia sobie wynagrodzenia miał pełną świadomość, że działa bez podstawy prawnej, którą stanowić miała uchwała walnego zgromadzenia. Skoro był on inicjatorem uregulowania na nowo zasad jego wynagradzania musiał mieć świadomość źródła prawnego (ustawy) tego uregulowania oraz zapisów w nim występujących. Z zapisów tych wyraźnie wynika, że bez uchwały walnego zgromadzenia niemożliwe jest dostosowanie wynagrodzenia do nowych zasad. Należy zauważyć, że w tym zakresie

właściciel podmiotu podlegającego przepisom tej ustawy miał czas do 30 czerwca 2017 r., a więc mógł o tym dostosowaniu zadecydować od 1 lipca 2017 r. Pozwany natomiast wypłatę sobie wyższego wynagrodzenia rozpoczął od października 2016 r. Wypłata w takich warunkach podwyższonego wynagrodzenia stanowiła uszczerbek majątkowy dla powoda, a więc szkodę. Zatem pozwany mając świadomość, że nie powinien pobierać wyższego wynagrodzenia bez uchwały walnego zgromadzenia w sposób umyślny wyrządził szkodę powodowi. Sprawia to, że w przedmiotowej sprawie znajduje zastosowanie cytowany art. 122 kp. Sąd zauważa także, że przygotowany przez pozwanego projekt uchwały podwyższający jego wynagrodzenie regulował materię w sposób wybiórczy, zdecydowanie korzystny dla pozwanego. Zgodnie bowiem z art. 5 cytowanej ustawy w sprawie wynagrodzeń niektórych osób uchwała powinna obejmować także, że z pozwanym powinna być zawarta umowa o świadczenie usług w miejsce istniejącej dotychczas umowy o pracę. Tego jednak elementu jako mniej korzystnego dla pozwanego nie wprowadził on do projektu uchwały. Nie można zatem czynić zarzutu podmiotowi wykonującemu prawa właścicielskie (burmistrzowi), że w takim kształcie walne zgromadzenie uchwały nie podjęło.

Zdaniem Sądu Rejonowego od 1 lipca 2017 r. wynagrodzenie pozwanego powinno stanowić co najmniej dwukrotność podstawy wymiaru i chociaż nie było w tej sprawie uchwały walnego zgromadzenia przysługiwało by pozwanemu roszczenie o dostosowanie jego wynagrodzenia do przepisów ustawy z 9 czerwca 2016 r., dlatego Sąd Rejonowy przyjął, że od lipca 2017 r. do grudnia 2017 r. szkoda wyrządzona przez pozwanego powinna być obliczona z uwzględnieniem potencjalnej podwyżki wynagrodzenia pozwanego. Stąd od dochodzonej przez powoda kwoty odjął 1 289 zł 10 gr. stanowiącą różnicę pomiędzy wynagrodzeniem, które powód powinien otrzymać, a wynagrodzeniem, które otrzymał wg angażu.

Zadecydowało to o oddaleniu powództwa w zakresie kwoty 1 289 zł 10 gr. Sąd uznał, że określenie krotności podstawy wymiaru pozostawione zostało kompetencji walnego zgromadzenia pod warunkiem, że nie będzie ona ani niższa, ani wyższa od przewidywanej w ustawie. Dlatego przyjął, że od 1 lipca 2017 r. pozwany powinien otrzymać wynagrodzenie wg minimalnej (dwukrotnej) podstawy wymiaru skoro w tej sprawie nie wypowiedziało się walne zgromadzenie. Zdaniem Sądu jeżeli wynagrodzenie członka organu zarządzającego ustalone przez walne zgromadzenie mieści się w ramach podstawy wymiaru przewidzianej przez ustawę temu członkowi organu zarządzającego nie przysługuje roszczenie o jego podwyższenie np. z dwukrotności do czterokrotności. W tym zakresie ustawa przewiduje autonomię właściciela wskazując tylko wg jakich przesłanek (art. 4 ust 2 cytowanej ustawy) ma być ustalone wynagrodzenie członka zarządu.

Przy rozważaniu kwestii przedawnienia powoda Sąd sięgnął do wyroku Sądu Najwyższego z 9 maja 2018 r. w sprawie II PK 72/17, w którym Sąd ten stwierdził, że początek biegu przedawnienia roszczenia liczy się od terminu wypłacenia świadczenia, bowiem już w tym dniu pracodawca staje się wierzycielem nienależnie wypłaconego wynagrodzenia za pracę. Stąd Sąd Rejonowy przyjął, że bieg przedawnienia rozpoczął się w przedmiotowej sprawie w październiku 2016 r.

Zgodnie z art. 291 par 3 kp. jeżeli pracownik umyślnie wyrządził szkodę, do przedawnienia roszczenia o jej naprawienie stosuje się przepisy kodeksu cywilnego.

Stosownie do art. 442¹ kc. roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat 3 od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia.

Skoro pozew został wniesiony w marcu 2019 r. trzyletni okres przedawnienia nie upłynął.

Sąd zasądził kwotę określoną w pkt I z odsetkami od 21 stycznia 2019 r. do dnia zapłaty, ponieważ pozwany został wezwany do jej zapłaty w dniu 16 stycznia 2019 r. i wyznaczono mu 3 dniowy termin do uczynienia tego.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 par 1 kpc. i przyjął, że pozwany powinien zwrócić powodowi w całości koszty procesu, bowiem kwota, o którą uległ powód jest nieznaczna w porównaniu do dochodzonego

roszczenia. Na koszty te złożyły się: opłata od pozwu w wysokości 1996 zł oraz dwukrotność stawki minimalnej wynagrodzenia radcy prawnego w wysokości 5 400 zł.

Sędzia Sądu Rejonowego

Mariusz Szwałt